

N:o 74.

Uppläst och godkänd hos Första Kammaren den 28 april 1903.
— — — — Andra Kammaren den 28 — —

Riksdagens skrifvelse till Konungen, i anledning af Kungl. Maj:ts proposition med förslag till förordning angående vissa bestämmelser rörande sjöfarten och gränstrafiken mellan Sverige och Norge jämte en i ämnet väckt motion.

(Bevillningsutskottets betänkande n:o 37 och memorial n:o 41.)

Till Konungen.

Under återopande af utdrag af statsrådsprotokollet öfver finansärenden för den 13 mars 1903 har Eders Kungl. Maj:t föreslagit Riksdagen att antaga ett propositionen bilagdt förslag till förordning angående vissa bestämmelser rörande sjöfarten och gränstrafiken mellan Sverige och Norge.

Under loppet af nästlidet och innevarande år hafva från åtskilliga håll bland annat af enskilde motionärer vid innevarande riksdag gjorts framställningar i syfte att nu gällande bestämmelser rörande sjöfarten och gränstrafiken mellan Sverige och Norge måtte i vissa afseenden ändras.
Bih. till Riksd. Prot. 1903. 10 Saml. 1 Afd. 1 Band. 10 Häft. (N:is 74—77). 1

Dessa framställningar hafva afsett *dels* ändringar af den nu medgifna rätten till tullfri införsel för husbehof af vissa varor, *dels ock* förtydligande af bestämmelsen, huru tonnaget skall beräknas för de i § 3 af förordningen omförmälda fartyg.

Eders Kungl. Maj:t, som beträffande de gjorda framställningarna inhämtat yttrande af vederbörande myndigheter, har emellertid funnit dessa framställningar icke för närvarande böra föranleda till någon Eders Kungl. Maj:ts åtgärd, utan föreslagit Riksdagen att antaga det förslag till förordning i ämnet, som finnes propositionen bilagdt, och hvilket är af enahanda lydelse med nu gällande författning.

I likhet med Eders Kungl. Maj:t har Riksdagen ansett anmärkningen om förtydligande af bestämmelserna, huru tonnaget skall beräknas för de i § 3 af förordningen omförmälda fartyg icke böra påkalla någon förändring i paragrafen, enär enligt Riksdagens uppfattning gällande bestämmelser rörande fartygs mätning jämte därtill hörande stadganden synas vara i detta afseende till fyllest.

Hvad därefter angår de väckta ändringsförslagen, så vidt de afse upphäfvande eller inskränkande af den nu medgifna rätten till tullfri varuinförsel för husbehof, ansluter sig Riksdagen likaledes till Eders Kungl. Maj:ts härutinnan uttalade uppfattning och anser således, att någon ändring i detta afseende icke för närvarande bör ega rum.

Vidkommande däremot de gjorda framställningarna om utsträckning af sagda rätt till tullfri varuinförsel har Riksdagen, med hänsyn till hvad ej mindre Eders Kungl. Maj:ts befallningshafvande i Värmlands län än äfven motionärerna härutinnan upplyst, funnit sig böra på det sätt bifalla ifrågavarande framställningar, att tullfri införsel af de i gällande förordning, § 2, omförmälda större myckenheter omalen och malen spannmål medgifves äfven för det fall, att resan sker öfver den del af gränsen, som är belägen mellan tullstationerna i Medskog och Mitandersfors i Värmland.

Denna rättighet har Riksdagen likväl funnit icke böra medgifvas för längre tid än intill den 1 januari 1904.

På grund af hvad ofvan anförts får Riksdagen, med förklarande att Eders Kungl. Maj:ts förevarande proposition icke blifvit oförändradt bifallen, anmäla, att Riksdagen antagit följande

Förordning

*angående vissa bestämmelser rörande sjöfarten och gränstrafiken mellan
Sverige och Norge.*

§ 1.

Alla i Norge inhemska fartyg och båtar, öppna eller däckade och af hvad slag och dräktighet som helst, skola, ehvad de där äro byggda eller naturaliserade, äfven i Sverige behandlas såsom inhemska och åtnjuta alla därmed förenade rättigheter samt må således, utan afseende därå om de ankomma eller afgå från eller till in- eller utländsk ort eller om de äro barlastade eller lastade med in- eller utländska varor, icke åläggas andra eller högre afgifter till kronan, städer eller särskilda inrättningar, än af inhemska fartyg och båtar skola utgöras.

Norska fartyg och båtar må ock inom svenskt område idka fraktfart med samma rätt och under enahanda villkor, som för inhemska fartyg och båtar äro bestämda.

För tillgodonjutande af dessa och öfriga för varuskeppningen medgifna förmåner skola norska fartyg vara försedda med sådana handlingar, som till bestyrkande af deras nationalitet äro i Norge föreskrifna.

§ 2.

Mom. 1. Vid resa landvägen från Norge till Sverige vare det, med undantag för spelkort, hvilka äro underkastade såväl stämpelafgift som tull, samt brännvin och sprit jämte därmed beredda drycker äfvensom vin, för hvilka senare varor tull skall erläggas, medgifvet att af till införsel tillåtna, tull underkastade naturalster eller tillverkningar tullfritt medföra följande mindre partier, nämligen:

- bröd 10 kg.,
- fläsk 10 kg.,
- garn, alla slag, tillsammans 5 kg.,
- kaffe och kaffesurrogat tillsammans 5 kg.,
- malt 10 kg.,
- risgryn 5 kg.,

socker 5 kg,
 spannmål, omalen, 40 kg,
 » , malen, 25 kg,
 tobak 1 kg,
 väfnader, alla slag, tillsammans 15 meter, dock icke utöfver ett sammanlagdt värde af 25 kr.,

öl 5 liter samt

andra varor till ett sammanräknadt värde af 20 kronor;

dock att för det fall, att resan sker öfver den del af gränsen, som är belägen mellan tullstationen i Medskogen i Värmland och Ljusnebäcken i Härjedalen eller öfver gränsen mot Frostvikens socken i Jämtland och norr om denna belägna orter, ofvan stadgade myckenheter i fråga om nedannämnda varor sålunda ökas, att det skall vara den resande tillåtet att af dem tullfritt medföra följande partier, nämligen:

bröd 20 kg.,

malt 40 kg.,

socker 10 kg.,

spannmål, omalen, 150 kg.,

» , malen, 100 kg.,

wäfnader, alla slag, tillsammans 15 meter, dock icke utöfver ett värde af 40 kr.,

öl 10 liter,

andra varor, rörande hvilka icke här ofvan i detta mom. särskildt stadgats, till ett sammanräknadt värde af 30 kronor;

skolande emellertid tullfri införsel af ofvan sist omförmälda myckenheter spannmål, omalen och malen, vara medgifven äfven för det fall, att resan sker öfver den del af gränsen, som är belägen mellan tullstationen i Medskogen och tullstationen i Mitandersfors i Värmland.

För vara, som af resande medföres i större myckenhet, än ofvan stadgats, skall tull, enligt hvad eljest gäller, erläggas för hela den af varan införda kvantiteten.

Tullfrihet, hvarom i detta mom. sägs, gäller icke för varor, som i handelsafsikt införas vare sig för att i vanlig ordning försäljas eller för att utlämnas såsom ersättning för verkställt arbete, ej heller för varor, som af handlande eller för handlandes räkning införas, så vidt de äro af de slag, med hvilka han idkar handel.

Resande vare, om tulltjänsteman eller tullbetjänt sådant fordrar, skyldig att, jämte uppgift om yrke och hemvist, aflämna en under edlig förpliktelse afgifven skriftlig försäkran, att de varor, han medför, icke in-

föras i handelsafsikt, på sätt ofvan förmäles. Införas varorna icke för resandes egen räkning, skall sådan försäkran afgifvas af den, för hvilken räkning de införas. Underlåter någon aflämna dylik försäkran, skola varorna i vanlig ordning tullbehandlas.

Mom. 2. Om i gränstrakterna någon äger eller brukar egendom på båda sidor om gränsen, må utsäde, kreatur och redskap, som erfordras för egendomens skötsel, tullfritt föras öfver gränsen till Sverige.

Mom. 3. Varor, som af gränsbefolkningen för hushållsbehof föras från Sverige till Norge för att förädlas genom blekning, färgning, garfning, malning, spinning, väfning eller annan dylik bearbetning eller för reparation och som efter sådan förädling eller reparation återinföras, skola vid återinförseln vara fria från tullumgälder.

Likaså skola varor, som af gränsbefolkningen för hushållsbehof föras från Norge till Sverige för att här undergå sådan förädling eller reparation, om hvilken nyss blifvit sagdt, och därefter till Norge återutföras, vid införseln till Sverige vara fria från tullumgälder.

Mom. 4. Dragare och fordon, som uppenbarligen användas endast för transport af gods eller personer från Norge till Sverige, äro ej underkastade tullafgifter.

Mom. 5. Till förekommande af missbruk utaf de i mom. 2, 3 och 4 gjorda medgifvanden äger generaltullstyrelsen eller i särskildt fall tullmyndighet vid gränsen att meddela de närmare kontrollföreskrifter, som kunna anses erforderliga.

§ 3.

Varor, som öster om Saltbacken å svenska och Sponviks skansar å norska sidan öfver Svinesund eller Idefjorden föras från Norge till Sverige i färja, pråm eller båt under fyra tons dräktighet eller om vintern öfver isen, skola, med hänsikt till tullväsendet, anses såsom vore de landvägen införda, så vida de icke antingen sjövägen transporterats till norska sidan af nämnda färjställe eller fjord och därifrån sedan öfverförts till svenska sidan eller ock blifvit till denna senare öfverförda för att därifrån omedelbart sändas sjövägen vidare.

Denna förordning skall träda i kraft den 16 nästinstundande maj och, där icke annorlunda stadgas, lända till efterrättelse till och med den

15 maj 1904; dock att den här ofvan medgifna rätt till tullfri införsel af de i förordningen omförmälda större myckenheterna spannmål, omalen och malen, äfven för det fall, att resan sker öfver den del af gränsen, som är belägen mellan tullstationen i Medskogen och tullstationen i Mitandersfors i Värmland, skall gälla endast för tiden intill den 1 januari 1904.

Stockholm den 28 april 1903.

Med undersåtlig vördnad.
